

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 30 czerwca 2021 r.

DNR-5.730.167.2020.AMS

DECYZJA nr DNR-2 / 120 / 2021

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie z wniosku „Termo-Tech” Przedsiębiorstwa Wdrożeń Techniki Kotlewej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 28 kwietnia 2021 r., nr DNR-2/72/2021, postanawiam:

na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w zw. z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, dalej jako „k.p.a.”) w zw. z art. 43 b ustawy o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2019 r. poz. 155 z późn. zm., dalej jako „ustawa o systemie oceny zgodności”) utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję w całości.

UZASADNIENIE

W toku kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Poznaniu u przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” z siedzibą w Warszawie (miejsce przeprowadzenia kontroli - 62-002 Suchy Las, Złotniki, ul. Złotnicka 1), stwierdzono w ofercie *kocioł na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*, dalej również „wyrób”, zakupiony przez kontrolowanego przedsiębiorcę od „TERMO-TECH” Przedsiębiorstwo Wdrożeń Techniki Kotlewej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie, dalej jako „strona postępowania” (wydanie zewnętrzne nr WZ-40/20/01/SP z 20 stycznia 2020 r.).

W toku kontroli, analizując przedstawione przez kontrolowanego przedsiębiorcę dokumenty, m.in. świadectwo z badań, instrukcje obsługi, deklaracje zgodności oraz dokumentację techniczną stwierdzono następujące niezgodności:

- brak w instrukcji informacji o produkcie zawartych w tabeli 1, w tym parametrów technicznych zmierzonych i obliczonych zgodnie z Załącznikiem III i przedstawiających niektóre istotne dane wskazane w tabeli (sprawności użytkowej, zużycia energii elektrycznej na potrzeby własne przy 30% znamionowej mocy cieplnej, informacji o emisjach: cząstek stałych PM, organicznych związków gazowych OGC, tlenku węgla CO i tlenku azotu NOX) - niezgodność z pkt 2 lit a (pkt 1) Załącznika nr II do rozporządzenia 2015/1189;
- w deklaracji zgodności nie powołano się na przepisy rozporządzenia 2015/1189 - niezgodność z § 10 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie procedur oceny zgodności wyrobów wykorzystujących energię oraz ich oznakowania (Dz. U. z 2015 r. poz. 1215 ze zm.).

Natomiast w trakcie kontroli przeprowadzonej przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Olsztynie u przedsiębiorcy „LEROY-MERLIN POLSKA” z siedzibą w Warszawie (miejsce przeprowadzenia kontroli - 10-747 Olsztyn, ul. Tuwima 25, GIGAmarket), znajdujący się w ofercie handlowej kontrolowanego przedsiębiorcy *kocioł na paliwo stałe Equation Eko 8 kW* pobrano do badań laboratoryjnych.

W wyniku badań laboratoryjnych przeprowadzonych w Laboratorium Badawczym i Wzorcującym - Zakłady Badań i Atestacji ZETOM im. Prof. F. Stauba sp. z o.o. w Katowicach (sprawozdanie z badań nr B/2020/5W z 8 lipca 2020 r.) - stwierdzono, że *kocioł na paliwo stałe Equation Eko 8 kW* nie spełnia wymagań rozporządzenia 2015/1189, z uwagi na przekroczone parametry emisji sezonowego ogrzewania pomieszczeń (tlenki azotu - wartość mierzona 517,45 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 350 mg/m³, tlenek węgla - wartość mierzona 1075,80 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 500 mg/m³, organiczne związki gazowe - wartość mierzona 39,61 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej

niż 20 mg/m³, emisje cząstek stałych - wartość mierzona 60,36 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 40 mg/m³).

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemie oceny zgodności w sprawie wprowadzonego do obrotu *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*, niezgodnego z wymaganiami rozporządzenia 2015/1189 określonymi:

- w pkt 1 lit c), d), e), f) Załącznika nr II „WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU 1. Szczegółowe wymagania dotyczące ekoprojektu”, z uwagi na przekroczone parametry emisji sezonowego ogrzewania pomieszczeń, co stwarza zagrożenie dla środowiska i zdrowia ludzi (kocioł przyczynia się do powstawania smogu, który jest szkodliwy dla zdrowia, a w dłuższej perspektywie zagraża życiu ludzi oraz wpływa negatywnie na jakość powietrza);
  - w pkt 2 lit a (pkt 1) Załącznika nr II „WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU 2. Wymogi dotyczące informacji o produkcie”, z uwagi na brak w instrukcji informacji o produkcie zawartych w tabeli 1, w tym parametrów technicznych zmierzonych i obliczonych zgodnie z Załącznikiem III i przedstawiających niektóre istotne dane wskazane w tabeli (sprawności użytkowej, zużycia energii elektrycznej na potrzeby własne przy 30% znamionowej mocy cieplnej, informacji o emisjach: cząstek stałych PM, organicznych związków gazowych OGC, tlenku węgla CO i tlenku azotu NOX);
- oraz niezgodnego z wymaganiami § 10 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie procedur oceny zgodności wyrobów wykorzystujących energię oraz ich oznakowania, z uwagi na brak przywołania w deklaracji zgodności przepisów rozporządzenia 2015/1189.

W toku postępowania „TERMO-TECH” Przedsiębiorstwo Wdrożeń Techniki Kotłowej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie poinformowało, że sprzedaż kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW prowadzona była wyłącznie na indywidualne zamówienie LEROY MERLIN POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, celem odsprzedaży i w roku 2020 r. łącznie sprzedało 74 sztuki kotłów, a obecnie nie posiada żadnej sztuki. Na wniosek strony postępowania przekazano jej zapisy z rejestracji badania wyrobu. Następnie zaś strona postępowania wykonując postanowienie z dnia 9 grudnia 2020 r. powiadomiła konsumentów

o niezgodnościach wyrobu, na dowód czego przedłożyła egzemplarz ogólnopolskiego dziennika Rzeczpospolita z dnia 28 grudnia 2020 r., zawierającego opublikowane ogłoszenie prasowe oraz wycofała wyrób z obrotu - od jedynej odbiorcy uzyskała 15 grudnia 2020 r. informację, iż do odbioru pozostają 3 sztuki przedmiotowego kotła, co potwierdza korespondencja mailowa i oświadczenie LEROY MERLIN POLSKA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie. Dnia 19 grudnia 2020 r. kontrahent dokonał jednak sprzedaży 1 sztuki wyrobu, wobec czego stronie postępowania zostały zwrócone 2 sztuki *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*, na dowód czego przedłożono faktury korygujące.

Decyzją z dnia 2 marca 2021 r., DNR-2/40/2021 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu na podstawie art. 41c ust. 2 pkt 2 w związku z art. 1 ust. 1a pkt 11 ustawy o systemie oceny zgodności umorzył wszczęte z urzędu postępowanie wobec przedsiębiorcy „TERMO-TECH” Przedsiębiorstwo Wdrożeń Techniki Kotlewej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie, w sprawie wprowadzonego do obrotu *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW* niezgodnego z wymaganiami określonymi w pkt 1 lit c), d), e), f) Załącznika nr II „WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU 1. Szczegółowe wymagania dotyczące ekoprojektu” do rozporządzenia Komisji (UE) Nr 2015/1189 z dnia 28 kwietnia 2015 r. w sprawie wykonania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE

w odniesieniu do wymogów dotyczących ekoprojektu dla kotłów na paliwa stałe (Dz. Urz. UE. L Nr 193 z 21.07.2015 r., str. 100 ze zmianą ogłoszoną w Dz. Urz. UE. L Nr 346 z 20.12.2017 r., str. 51) oraz w pkt 2 lit a (pkt 1) Załącznika nr II „WYMOGI DOTYCZĄCE EKOPROJEKTU 2. Wymogi dotyczące informacji o produkcie” do rozporządzenia 2015/1189, a także z wymaganiami ujętymi w § 10 ust. 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 17 grudnia 2010 r. w sprawie procedur oceny zgodności wyrobów wykorzystujących energię oraz ich oznakowania (Dz. U. z 2015 r. poz. 1215 ze zm.).

Powyższa decyzja nie została zaskarżona.

Następnie Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o systemie oceny zgodności w sprawie ustalenia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*.

Decyzją z dnia 28 kwietnia 2021 r., nr DNR-2/72/2021 Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

- a) ustalił wysokość opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW* na kwotę 12 177,00 zł (dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych),
- b) zobowiązał „TERMO-TECH” Przedsiębiorstwo Wdrożeń Techniki Kotlewej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie do poniesienia opłaty związanej z badaniami laboratoryjnymi *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*, w ustalonej wysokości 12 177,00 zł (dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych).

W przewidzianym przez prawo terminie, pismem z dnia 14 maja 2021 r. strona postępowania zwróciła się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy (dalej jako „wniosek”) zakończonej wydaniem ww. decyzji z dnia 28 kwietnia 2021 r., nr DNR-2/72/2021 (dalej jako „zaskarżona decyzja”).

W uzasadnieniu strona podniosła, że w postępowaniu zakończonym decyzją z dnia 2 marca 2021 r., konsekwentnie podtrzymywała, że wyrób spełnia nałożone prawem normy jakościowe, w tym wynikające z Ekoprojektu. Ponadto strona postępowania współpracowała z organem, zwracała się z zapytaniami odnośnie przebiegu i wyników badań zleconych przez organ, a które jej zdaniem zostały przeprowadzone nieprawidłowo i tym samym nie mogą być podstawą do uznania, że Wyrób nie spełnia wymagań. Również decyzja z dnia 2 marca 2021 r. nie może być podstawą stwierdzenia, że wyrób nie spełnia wymagań, gdyż umarza ona postępowanie na podstawie art. 41 c ust. 2 pkt 2 ustawy o systemie oceny zgodności w związku z wycofaniem wyrobu z obrotu. Zatem w tej decyzji organ przesądził jedynie, że wyrób został wycofany z obrotu, a nie przesądził, że jest niezgodny z wymaganiami.

Pismem z dnia 24 maja 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o wszczęciu postępowania w sprawie z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz pouczył stronę o prawach i obowiązkach określonych przez k.p.a., w tym o wynikającym z art. 10 k.p.a. prawie do czynnego udziału w każdym stadium postępowania, w szczególności wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań oraz o możliwości przedstawienia stanowiska

w sprawie, a także o prawie do przeglądania akt sprawy oraz sporządzania z nich notatek i odpisów zgodnie z art. 73 § 1 k.p.a.

Strona postępowania nie skorzystała ze swoich uprawnień.

Biorąc powyższe pod uwagę Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

Jedną z podstawowych zasad postępowania administracyjnego jest wyrażona w art. 15 k.p.a. zasada dwuinstancyjności. Istotą administracyjnego toku instancji jest ponowne merytoryczne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie tożsamej pod względem przedmiotowym i podmiotowym sprawy administracyjnej, a nie tylko kontrola prawidłowości decyzji organu pierwszej instancji. Z zasady dwuinstancyjności wynika bowiem, że strona ma prawo do dwukrotnego merytorycznego rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy. Granice rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy w drugiej instancji wyznacza zaś rozstrzygnięcie decyzji I instancji, a wykroczenie przez organ II instancji poza te granice - narusza ww. zasadę dwuinstancyjności. W konsekwencji oznacza to, że każda sprawa administracyjna jest rozpoznawana i rozstrzygana dwukrotnie: po raz pierwszy przed organem pierwszej instancji, a na żądanie uprawnionego podmiotu - po raz drugi przez organ odwoławczy - organ drugiej instancji. Sposób urzeczywistnienia tej zasady określają przepisy rozdziału 10 Działu II k.p.a. o tytule „Odwołania”. Podstawowym sposobem zainicjowania administracyjnego toku instancji jest złożenie odwołania przez stronę. Jednakże w przypadku gdy organem właściwym do rozpatrzenia sprawy w pierwszej instancji jest organ administracyjny w randze ministra, wówczas gwarancje wynikające z zasady dwuinstancyjności zapewniane są poprzez instytucję wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, która uregulowana została w art. 127 § 3 k.p.a. Stosownie do tego przepisu od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy; do wniosku tego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań. W tym miejscu należy wyjaśnić, że zgodnie z art. 5 § 2 pkt 4 k.p.a. przez „ministra” należy rozumieć Prezesa i wiceprezesa Rady Ministrów pełniących funkcję ministra kierującego określonym działem administracji rządowej, ministrów

kierujących określonym działem administracji rządowej, przewodniczących komitetów wchodzących w skład Rady Ministrów, kierowników centralnych urzędów administracji rządowej podległych, podporządkowanych lub nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów lub właściwego ministra, a także kierowników innych równorzędnych urzędów państwowych załatwiających sprawy, o których mowa w art. 1 pkt 1 i 4 k.p.a. Oznacza to, że od rozstrzygnięć wydanych przez Prezesa UOKiK - będącego centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów, nad którego działalnością nadzór sprawuje Prezes Rady Ministrów - nie przysługuje odwołanie lecz wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, który stosownie do art. 129 § 2 w zw. z art. 127 k.p.a. wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji stronie postępowania.

Postępowanie wszczęte wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy kończy się rozstrzygnięciem - sposobem załatwienia sprawy - przewidzianym w art. 138 § 1 k.p.a. (por. wyroki NSA z dnia 17 listopada 2000 r., sygn. akt I SA 1543/99 i z dnia 27 listopada 2001 r., sygn. akt I SA 1011/00). Powyższe oznacza, że organ wydający decyzję na skutek prawidłowo złożonego wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy „obowiązany jest ponownie rozpoznać i rozstrzygnąć sprawę, która już raz została rozstrzygnięta przez ten organ w ramach działania jako organu pierwszej instancji, przy zastosowaniu takich rozstrzygnięć, które zostały przewidziane w art. 138 § 1 K.p.a.” (tak: wyrok WSA w Warszawie z dnia 20 marca 2007 r., sygn. V SA/Wa 248/07, dostępny są na stronie <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Zgodnie z art. 138 § 1 k.p.a. organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze. Biorąc po uwagę brzmienie ww. przepisu należy wskazać, że „kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji polegających na niewłaściwie zastosowanym przepisie prawa materialnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych. W przypadku odmiennego rozstrzygnięcia sprawy organ odwoławczy ma kompetencje

merytoryczno - reformacyjne. Może wydać decyzję uchylającą w całości lub części i w tym zakresie orzec co do istoty sprawy, w sytuacji gdy uznał, iż rozstrzygnięcie organu pierwszej instancji jest nieprawidłowe z uwagi na niezgodność z przepisami prawa lub z punktu widzenia celowości” (wyrok WSA w Warszawie z dnia 25 czerwca 2008 r., sygn. akt VII SA/Wa 504/08, dostępny są na stronie <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Takiej weryfikacji - kierując się kryterium legalności i celowości - dokonał Prezes UOKiK w przedmiotowym postępowaniu.

W niniejszej sprawie wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy został nadany w dniu 14 maja 2021 r., a więc z zachowaniem wymaganego 14 - dniowego terminu, określonego w art. 129 § 2 k.p.a., gdyż Zaskarżona decyzja została doręczona w dniu 5 maja 2021 r.

Z uwagi na zaskarżenie decyzji, Prezes UOKiK w toku postępowania wszczętego na skutek wniosku dokonał ponownej analizy zgromadzonego materiału dowodowego.

Na wstępie należy przypomnieć, że z akt sprawy wynika, iż podczas kontroli pobrano do badań próbkę wyrobu, natomiast próbki kontrolnej nie pobrano z uwagi na niewielką ilość wyrobu (1 szt.) - art. 40i ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie oceny zgodności (protokołu pobrania próbki No 119602 oraz protokół kontroli przeprowadzonej w dniach 28 maja - 5 czerwca 2020 r., nr PU.8361.80.2020).

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Badawczym i Wzorcującym - Zakłady Badań i Atestacji ZETOM im. Prof. F. Stauba sp. z o.o. w Katowicach (sprawozdanie z badań nr B/2020/5W z 8 lipca 2020 r.) wykazały, że *kocioł na paliwo stałe Equation Eko 8 kW* nie spełnia wymagań rozporządzenia 2015/1189, z uwagi na przekroczone parametry emisji sezonowego ogrzewania pomieszczeń (tlenki azotu - wartość mierzona 517,45 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 350 mg/m³, tlenek węgla - wartość mierzona 1075,80 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 500 mg/m³, organiczne związki gazowe - wartość mierzona 39,61 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 20 mg/m³, emisje cząstek stałych - wartość mierzona 60,36 mg/m³ przy dopuszczalnej nie większej niż 40 mg/m³).

Bezspornym w niniejszej sprawie jest, iż w świetle przepisów ustawy o systemie oceny zgodności podmiotem wprowadzającym do obrotu przedmiotowy wyrób była strona postępowania, co jest warunkiem ponoszenia przez danego

przedsiębiorcę kosztów badań na podstawie art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności.

Według art. 1 ust. 1a pkt 11 ustawy o systemie oceny zgodności, przepisy ustawy stosuje się do wyrobów wykorzystujących energię, dla których określono wymagania w aktach wykonawczych do art. 15 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/125/WE z dnia 21 października 2009 r. ustanawiającej ogólne zasady ustalania wymogów dotyczących ekoprojektu dla produktów związanych z energią (Dz. Urz. UE L 285 z 31.10.2009, str. 10, z późn. zm.).

Zgodnie z art. 5 pkt 2 ustawy o systemie oceny zgodności przez wprowadzenie do obrotu należy rozumieć udostępnienie przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyrobu w celu jego używania lub dystrybucji.

Stosownie do art. 40j ust. 1 ustawy o systemie oceny zgodności, w przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub szczegółowych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wprowadziła wyrób do obrotu lub oddała go do użytku. W przypadku stwierdzenia, że wyrób spełnia zasadnicze lub szczegółowe wymagania, opłaty związane z badaniami ponosi Skarb Państwa (art. 40j ust. 4 ustawy o systemie oceny zgodności). W związku z tym, osoba wprowadzająca wyrób do obrotu zawsze ponosi opłatę za badania laboratoryjne, jeśli zostanie stwierdzone, że wyrób nie spełnia wymagań.

Zgodnie z treścią art. 5 pkt 20 ustawy o systemie oceny zgodności producentem jest osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która projektuje i wytwarza wyrób, albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego „Termo-Tech” Przedsiębiorstwa Wdrożeń Techniki Kotlewej sp. z o.o. z siedzibą w Stąporkowie jest producentem *kotła na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Laboratorium Badawczym i Wzorcującym - Zakłady Badań i Atestacji ZETOM im. Prof. F. Stauba sp. z o.o. w Katowicach wykazały niezgodność wyrobu z wymaganiami.

Negatywny wynik badań laboratoryjnych potwierdza zasadność poniesionych kosztów badań i obliguje organ wyspecjalizowany, który poniósł koszty badań, do ustalenia opłaty za powyższe badania i zobowiązania wprowadzającego do obrotu wyrób do jej uiszczenia.

Zgodnie z fakturą VAT FV L/19/09/2020 z dnia 14 września 2020 r. koszty badań wyrobu w niniejszej sprawie wyniosły 12 177 zł (dwanaście tysięcy sto siedemdziesiąt siedem złotych), zaś poniósł je Prezes UOKiK.

W świetle zebranego materiału dowodowego, w szczególności przy uwzględnieniu wyników badań laboratoryjnych przedmiotowego wyrobu, obowiązek poniesienia przez stronę postępowania kosztów badań laboratoryjnych jest bezsporny.

Odnosząc się do kwestii podniesionych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Prezes UOKiK wyjaśnia, że powierzone przez przepisy prawa organom administracji postępowanie kontrolne stanowi zespół czynności mających na celu ustalenie stanu faktycznego w sferze regulowanej przepisami prawa publicznego. Czynności te, choć ułożone przez prawo i dokonywane sekwencyjnie, nie stanowią jednak postępowania administracyjnego, bowiem nie są nakierowane na skonstruowanie normy indywidualno-konkretnej. Sensem postępowania kontrolnego nie jest zatem realizacja pośredniego działania prawa w rezultacie ustalenia wiążących konsekwencji prawnych ustalonych faktów na podstawie stosownej normy prawnej. Etap kontroli i podejmowanie w jej trakcie czynności w postaci badania nie odbywają się w ramach postępowania administracyjnego. Dopiero dokonane w trakcie kontroli ustalenia stanowią podstawę do zainicjowania postępowania administracyjnego. Protokół kontroli, sprawozdanie i protokół z badań wyrobu stanowią wówczas dowody w sprawie. W niniejszej sprawie, co należy ponownie podkreślić, w trakcie kontroli pobrano wyrób do badań laboratoryjnych, które wykazały, że jest on niezgodny z wymaganiami. Powyższe okoliczności stanowiły podstawę wszczęcia postępowania w sprawie wprowadzenie do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami. W trakcie tego postępowania strona postępowania zgłosiła zastrzeżenia co do przeprowadzonych badań i ustosunkowało

się do nich laboratorium. Następnie strona podjęła działania, w efekcie których wyrób został wycofany z obrotu, na dowód czego przedstawiła stosowane dokumenty. W związku z wycofaniem wyrobu z obrotu, postępowanie zostało umorzone. Już tylko na marginesie należy wskazać, że strona postępowania jednocześnie z przedstawieniem dowodów na potwierdzenie podjęcia działań mających na celu wycofanie wyrobu z obrotu i powiadomienie konsumentów o stwierdzonych niezgodnościach, zgłosiła wątpliwości w zakresie wyników badań laboratoryjnych. Jednocześnie Przedsiębiorca nie wskazał żadnych dowodów potwierdzających zasadność podnoszonych wątpliwości. Należy także wskazać, że strona postępowanie od decyzji umarzającej postępowanie w sprawie wprowadzonego do obrotu wyrobu z dnia 2 marca 2021 r. nie odwołała się i decyzja stała się ostateczna. Za oczywiste należy uznać, że podejmowanie działań mających na celu wycofanie wyrobu z obrotu następuje w stosunku do wyrobów niezgodnych z wymaganiami, a nie takich, które spełniają wymagania. Tak więc twierdzenie strony postępowanie jakoby decyzja z dnia 2 marca 2021 r. nie przesądzała, iż wyrób nie spełnia wymagań, jest bezzasadne. Należy podkreślić, że podstawą prawną umorzenia postępowania prowadzonego w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami był art. 14c ust.2 pkt 2 ustawy o systemie oceny zgodności. Zgodnie z tym przepisem organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli niezgodność wyrobu z zasadniczymi, szczegółowymi lub innymi wymaganiami została usunięta albo wyrób został wycofany z obrotu lub z użytku. Przepis ten wprowadza dwie oddzielne podstawy umorzenia postępowania. Po pierwsze jeśli wyrób był niezgodny z wymaganiami i w trakcie postępowania niezgodności zostały usunięte, a po drugie gdy wyrób został wycofany z obrotu lub użytku. W przypadku tej drugiej podstawy umorzenia należy pamiętać, że postępowanie zostało wszczęte w związku z wynikami kontroli, czyli że w trakcie kontroli okazało się iż wyrób jest niezgodny z wymaganiami. Zaś w trakcie postępowania albo niezgodności nie dało się usunąć i jedynym rozwiązaniem było wycofanie wyrobu z obrotu lub użytkowania albo mimo że usunięcie niezgodności było możliwe, to strona takiego postępowania zdecydowała że nie będzie usuwać niezgodności, a wyrób wycofa. Oznacza, to że z samej podstawy umorzenia postępowania, wbrew twierdzeniom strony postępowania, wynika, że wyrób jest niezgodny z wymaganiami.

W przeciwnym razie, jeśli w trakcie trwania postępowania skutecznie zostałyby podważone wyniki kontroli, czyli okazałoby się że wyrób spełnia wymagania, to wówczas również postępowanie zostałoby umorzone, jednakże podstawę prawną takiego umorzenia stanowiłby art. 41c ust.2 pkt1 ustawy o systemie oceny zgodności.

Na koniec Prezes UOKiK wyjaśnia, że przedmiotem decyzji, wydawanej na podstawie art. 40j ust. 1 i 2 ustawy o systemie oceny zgodności, jest wyłącznie ustalenie opłaty związanej z badaniami wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Ustalenie opłaty następuje na skutek stwierdzenia (w toku kontroli), iż dany wyrób nie spełnia wymagań i jest uzależnione od wyników przeprowadzonych badań. Wydając taką decyzję nie dokonuje się oceny zasadności samej kontroli wyrobów (ich rodzaju, ilości, itp.) ani też oceny dowodów w postaci wyników badań wyrobów. Okoliczność niespełniania przez dany wyrób wymagań jest ustalona w toku kontroli. Przeprowadzenie postępowania dowodowego w tym zakresie możliwe jest jedynie w toku postępowania w przedmiocie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Kwestionowanie przedmiotu kontroli (co do liczby i rodzaju wyrobów) oraz oceny dowodu w postaci badań laboratoryjnych możliwe jest zatem w zaskarżeniu decyzji kończącej postępowanie w sprawie wprowadzenia do obrotu wyrobu niezgodnego, a nie w zaskarżeniu decyzji w sprawie ustalenia opłaty. Strona wprowadziła do obrotu *kocioł na paliwo stałe Equation Eko 8 kW*, który był przedmiotem kontroli i badania laboratoryjnego w zakresie weryfikacji zgodności jego z wymaganiami. Ustalenie zaś w toku kontroli, że wyrób ten nie spełnia wymagań obligowało Prezesa UOKiK do ustalenia i obciążenia strony postępowania opłatą za badanie tego wyrobu (por. wyrok WSA w Warszawie z dnia 23 kwietnia 2018 r., sygn. akt VI SA/Wa 733/18, dostępny są na stronie <https://orzeczenia.nsa.gov.pl>).

Reasumując ustalenie w trakcie kontroli niezgodności wyrobu z wymaganiami, uprawniało do obciążenia strony postępowania opłatami związanymi z przeprowadzonymi badaniami.

Mając powyższe na uwadze, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji decyzji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

Na decyzję, zgodnie z art. 52 § 1, w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325 z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Zgodnie z art. 53 § 1 w związku z art. 54 § 1 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, skargę należy wnieść w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

W przypadku złożenia skargi na decyzję, zgodnie z art. 233 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w związku z § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 poz. 535), strona postępowania zobowiązana jest uiszczyć wpis stosunkowy, którego wysokość zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia i wynosi odpowiednio:

- 1) do 10 000 zł - 4% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
- 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
- 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
- 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

Ponadto, zgodnie z art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa UOKiK do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie

prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały z art. 252 § 1 i § 2 ustawy - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

z upoważnienia Prezesa UOKiK

Daniel Mańkowski

Dyrektor

Departamentu Prawnego

/podpisano elektronicznie/